

College van Beroep voor het Hoger Onderwijs

Zaaknummer:
CBHO 2018/005

Datum uitspraak:
9 mei 2018

Uitspraak in de zaak tussen:

_____, wonend te Madrid (Spanje),
appellant,

en

het college van beroep voor de examens van de Universiteit Maastricht,
verweerder.

1. Procesverloop

Bij beslissing van 21 juli 2017 hebben de examinatoren appellant meegedeeld dat hij een 7,5 heeft behaald voor zijn bachelorthesis.

Bij beslissing van 24 november 2017 heeft verweerder het daartegen door appellant ingestelde administratief beroep ongegrond verklaard.

Tegen die beslissing heeft appellant beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het College heeft de zaak van een meervoudige naar een enkelvoudige kamer verwezen.

Het College heeft het beroep ter zitting behandeld op 20 april 2018, waar appellant, bijgestaan door [naam] advocaat te Den Haag, en verweerder vertegenwoordigd door [naam] van verweerder, zijn verschenen. Tevens zijn verschenen [naam] [naam].

2. Overwegingen

Voorgeschiedenis en besluitvorming

2.1. Appellant is in het studiejaar 2014-2015 begonnen met de bachelor "Economics and Business Economics". Appellant heeft zich, in het kader van deze bachelor, ingeschreven voor het onderzoeksprogramma Marble. Marble staat voor Maastricht Research Based Learning. Binnen dit onderzoeksprogramma wordt, meer dan in het reguliere bachelorprogramma, de nadruk gelegd op de onderzoekscomponent bij het schrijven van een thesis. Volgens de Marble Bachelor Thesis regeling, die verweerder bij zijn verweerschrift heeft overgelegd, bestaat de beoordeling van de thesis uit verschillende componenten, te weten een opdracht, het onderzoeksvoorstel, de poster en de bachelorthesis. Voor elk van de componenten wordt een cijfer gegeven. Die cijfers vormen het eindcijfer. Uit voormelde regeling volgt dat het cijfer voor de opdracht, het onderzoeksvoorstel en de poster ieder 10% van het eindcijfer vormen en dat de bachelorthesis 70% van het eindcijfer vormt. Verweerder heeft verder uiteengezet dat de bachelorthesis wordt beoordeeld door de thesisbegeleider en een tweede beoordelaar, waarbij iedere beoordeling voor 35% meetelt. Deze werkwijze leidt, aldus verweerder, tot een betrouwbare en valide beoordeling. In het geval van appellant heeft de begeleider de thesis met een 7,8 gewaardeerd. De tweede beoordelaar heeft de thesis met een 6,85 gewaardeerd.

2.1.1. Bij beslissing van 21 juli 2017 heeft de examiner appellant meegedeeld dat zijn bachelorthesis is gewaardeerd met het eindcijfer 7,5. Omdat appellant zich niet in die beslissing kon vinden, heeft hij administratief beroep ingesteld. Daarbij heeft hij zich, kort weergegeven, op het standpunt gesteld dat niet inzichtelijk is geworden hoe de tweede beoordelaar, examiner De Regt, tot zijn beoordeling is gekomen. Volgens appellant was de feedback op de bachelorthesis te kort en heeft de tweede beoordelaar zijn feedback niet geconcretiseerd.

2.1.2. Verweerder heeft de beslissing van de examinerator in stand gelaten. Volgens verweerder is de tweede beoordelaar in redelijkheid tot zijn beslissing gekomen en is deze beslissing bovendien voldoende gemotiveerd. Dat geldt ook voor de beslissing van de eerste beoordelaar. Hoewel de eerste beoordelaar, tevens begeleider, gedetailleerde feedback heeft gegeven en hij wat het cijfer betreft, hoger uitkomt dan de tweede beoordelaar, betekent dit niet dat de beslissing van de tweede beoordelaar onjuist is, aldus verweerder. De feedback komt, zo heeft verweerder overwogen, op veel punten met elkaar overeen. De besluitvorming over het cijfer voor de bachelorthesis heeft volgens verweerder dan ook zorgvuldig plaatsgevonden.

Het geschil in beroep

2.3. Appellant is het niet eens met de beslissing van verweerder van 24 november 2017. Hij heeft het College in dat kader verzocht de beoordeling van de bachelorthesis van de twee beoordelaar ongeldig te verklaren en een derde beoordelaar aan te wijzen om de bachelorthesis opnieuw te beoordelen. De feedback van de tweede beoordelaar is zeer algemeen gehouden en bevat geen concrete voorbeelden of argumentatie. Omdat de beoordeling van de tweede beoordelaar daarmee niet transparant is en evenmin is gemotiveerd, is hem de kans ontnomen om een klacht tegen het cijfer van de tweede beoordelaar in te dienen. Ter zitting van het College heeft appellant daaraan toegevoegd dat hij als gevolg van de beoordeling van de tweede beoordelaar net niet voldoet aan de norm om met het judicium 'cum laude' af te studeren. Verder heeft hij benadrukt dat de formulering van de tweede beoordelaar dusdanig algemeen is, dat appellant zich niet kon verweren en heeft hij geen inzicht in de totstandkoming van het cijfer, aldus appellant ter zitting van het College.

Beoordeling door het College

2.4.1. Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:4, derde lid, onder b, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan geen beroep worden ingesteld tegen een besluit, inhoudende een beoordeling van het kennen en kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing. Deze bepalingen staan eraan in de weg, dat door het instellen van beroep tegen een beslissing van verweerder een oordeel van de bestuursrechter wordt verkregen over een beslissing die als zodanig van bestuursrechtelijke rechtsbescherming is uitgezonderd. Het College kan slechts beoordelen of verweerder zich al dan niet terecht op het standpunt heeft gesteld dat aan de formele voorschriften die bij of krachtens de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), de Algemene wet bestuursrecht (Awb) of enig andere wet in formele zin zijn gesteld, is voldaan.

2.4.2. Verweerder heeft gemotiveerd dat studenten via een klachtenprocedure de gelegenheid kunnen krijgen om een nadere toelichting op de beoordeling te krijgen. Deze procedure is, zo heeft verweerder uitgelegd, in het leven geroepen om studenten op een informele en laagdrempelige manier in de gelegenheid te stellen klachten over de beoordeling van de bachelorthesis bij de coördinator in te dienen. Appellant heeft van die gelegenheid gebruik gemaakt en zich bij e-mail van 26 juli 2017 tot de tweede beoordelaar gewend. Daarop heeft de tweede beoordelaar appellant bij e-mail van 27 juli 2017 verzocht te melden met welk onderdeel van de beoordeling hij het niet eens is. Appellant heeft vervolgens bij e-mail van 28 juli 2017 gereageerd door het standpunt in te nemen dat de feedback te algemeen is. Hij heeft de tweede beoordelaar verzocht hem uitgebreidere feedback te doen toekomen, zodat hij zijn klacht tegen het cijfer kan formuleren. De tweede beoordelaar heeft appellant in reactie op zijn e-mail verwezen naar de eerder door hem gegeven feedback. Naar het College begrijpt, betoogt appellant dat hij de klachtenprocedure niet ten volle heeft kunnen benutten, omdat hij zijn inhoudelijke klacht tegen het cijfer niet op grond van de feedback van de tweede beoordelaar heeft kunnen formuleren.

2.4.3. Onder de gedingstukken bevindt zich een overzichtsformulier waarop de waardering voor de verschillende beoordelingspunten, door middel van plus- en mintekens en een cijfer, door zowel de eerste beoordelaar als de tweede beoordelaar is vermeld. Vervolgens hebben beide beoordelaren in datzelfde formulier feedback gegeven op de bachelorthesis. Daarbij heeft de eerste beoordelaar, tevens begeleider, gedetailleerde feedback gegeven; de tweede beoordelaar heeft zijn feedback beknopter gehouden. De feedback van de twee beoordelaren vertonen, zo heeft verweerder vastgesteld, raakvlakken. Volgens verweerder kon appellant bovendien inhoudelijk op de feedback van de beide beoordelaars reageren. Verweerder heeft zich verder over de totstandkoming van het eindcijfer op het standpunt gesteld dat appellant op de hoogte was van de beoordelingsnormen, dat die normen zijn voorzien van beoordelingen door middel van plus- en mintekens, dat de beoordelingen door de beide beoordelaars zijn aangevuld met feedback, dat de begeleider appellant een uitgebreide reactie op de klachten heeft gegeven en dat appellant verdere uitleg heeft gekregen over de beoordeling van de tweede beoordelaar tijdens het schikkingsgesprek. Verder dient de motivering van de beoordeling, aldus verweerder, in zijn geheel te worden gezien en niet per afzonderlijk onderdeel.

Het College ziet, anders dan appellant heeft betoogd, onder die omstandigheden geen grond voor het oordeel dat de beoordeling van de bachelorthesis onvoldoende transparant is, onzorgvuldig tot stand is gekomen dan wel dat het appellant onmogelijk is gemaakt zijn inhoudelijke klachten tegen de becijfering bij de beoordelaren kenbaar te maken. Weliswaar was de feedback van de tweede beoordelaar beknopt en meer algemeen dan de feedback van de eerste beoordelaar, maar dat neemt niet weg dat de kern van de kritiek van de tweede beoordelaar daaruit valt al te leiden en appellant, mede gezien in het licht van de overige informatie op het overzichtsformulier, desgewenst inhoudelijk op die kritiek had kunnen reageren naar de tweede beoordelaar.

2.4.4. Het College komt tot de conclusie dat geen aanleiding bestaat de beslissing van verweerder van 24 november 2017 te vernietigen.

Slotsom

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door
tegenwoordigheid van

van de enkelvoudige kamer, in
als secretaris

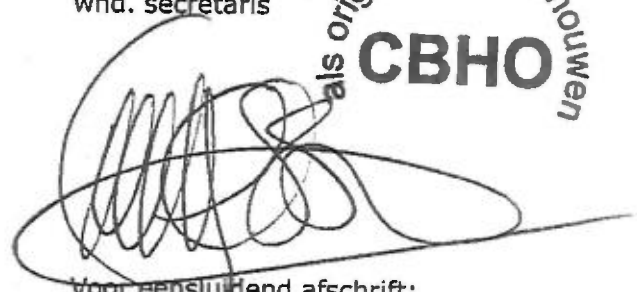
lid van de enkelvoudige kamer

wnd. secretaris

Uitgesproken in het openbaar op 9 mei 2018

Verzonden: 9 mei 2018

als origineel te beschouwen
CBHO

Voor eensluidend afschrift:
de secretaris van het College van
Beroep voor het Hoger Onderwijs

